

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 384

гр. Перник, 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Съдия: **КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ**

като разгледа докладваното от **КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ** Въззивно гражданско дело № 20241700500135 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

С Решение № 1200 от 23.11.2023 г., постановено по гр. д. № 1379/2023 г. Районен съд - гр. Перник е предоставил на основание чл. 127, ал. 2 СК упражняването на родителските права спрямо малолетното дете С. О. Г., ЕГН ***** на майката Г. Н. Н., ЕГН ***** . Съдът е определил местоживеенето на С. О. Г. при неговата майка Г. Н. Н., на адрес гр. Батановци, ул. „Средорек“, № 16, както и на всеки друг адрес, на който майката се премести да живее, за което обстоятелство следва да уведоми бащата. С решението съдът е определил режим на лични контакти на бащата О. Г. с детето. Г. е осъден да заплаща на дъщеря си С. Г. ежесечна издръжка в размер на 350 лева, платима до 5-то число на месеца за който се отнася, считано от депозиране на исковата молба на 27.03.2023 г. до възникване на основание за изменение или отпадане на това му задължение, ведно със законната лихва от датата на забавата. На основание чл. 149 СК съдът е осъдил О. С. Г. да заплати на малолетното си дете С. О. Г., чрез майката и законен представител Г. Н. издръжка за минал период от 28.03.2022 г. до 27.03.2023 г. в размер на 3000,00 лева, ведно със законна лихва от влизане на решението в сила до окончателно изплащане на задължението. Съдът е дал разрешение, заместващо липсващото съгласие на О. С. Г., като баща на С. О. Г., майката на детето самостоятелно да подаде необходимите документи и да извърши всички други необходими действия пред Министерство на вътрешните работи, дирекция „Български документи за самоличност“ за издаване на паспорт на детето й С. О. Г., с цел пътувания на детето С. О. Г., ЕГН ***** до Обединеното кралство Великобритания и Република Гърция без ограничения на броя и продължителността на всяко пътуване, но за не повече от сумарно 20 дни всяка календарна година, като при пътуванията детето бъде придружавано лично от майката Г. Н. Н. с цел екскурзия и

почивка, за срок от пет години, считано от влизане в сила на съдебното решение, като отхвърля молбата за пътуване до дестинации, различни от посочените и за неопределен период от време. На осн. чл. 78 от ГПК съдът се е произнесъл и относно разноските.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от О. С. Г., чрез адв. Й., с която се обжалва първоинстанционното решение, като се твърди, че същото е неправилно и при несъответствие на изводите на съда със събраните по делото доказателства. На следващо място се сочи, че определената издръжка в размер на 350 лева, която съдът обсъжда в мотивите си, не е съобразена с реалните параметри на нуждите на детето, със съдебната практика, както и със социалната функция на института на издръжката. Наведени са твърдения, че майката на детето в рамките на една година е ограничавала изцяло контактите на детето с бащата, като се сочи, че единствената цел е била претендиране на по – висок размер на издръжката. Намира, че в настоящия случай не са налице изключителни обстоятелства, които да обосновават по – висок размер на месечната издръжка от законово определения. В продължение се прави възражение и по отношение на определената като дължима сума в размер на 3000 лева, представляваща издръжка за една година назад /периода от 28.03.2022 г. до 27.03.2023 г./. Допълва, че минималния размер на издръжката за процесния период спрямо размера на минималната работна заплата е бил в размер на 195 лева, поради което дори да се приеме, че тя е дължима, то сумата следва да бъде в размер на 2340 лева. Въз основа на изложените съображения се моли съда да отмени атакуваното решение, като вместо това постанови ново, с което:

- да определи бащата О. С. Г., ЕГН *****, да заплаща месечна издръжка за детето С. О. Г., чрез неговата майка, в размер на **250.00** (двеста и петдесет) лева месечно, платима до 5-то число на месеца, (по посочена от майката банкова сметка), за който се отнасят, ведно с лихвите за всяка закъсняла вноска, от предявяването на исковата молба до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на издръжката.

- да отмени съдебното решение в частта, с която О. Г. е осъден да плати присъдената сума представляваща издръжка за минал период от 28.03.2022 г. до 27.03.2023 г. в размер на **3000,00** лева, ведно със законна лихва, като недоказана.

- да отмени решението в частта относно даденото разрешение на основание чл. 127а. ал. 2 от СК, вр. чл. 76. т. 9 ЗБЛД относно пътуванията на детето.

Прави искане за присъждане на сторените разноски за адвокатско възнаграждение. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от Г. Н. Н., чрез адв. М. Д., с който се изразява становище, че въззивната жалба е неоснователна и същата се оспорва изцяло. На първо място за неоснователно се сочи, твърдението във въззивната жалба,

че при определяне размера на месечната издръжка решаващият съд не се е съобразил с реалните нужди на детето, съдебната практика социалната функция на института на издръжката. По изложени съображения се сочи, че размерът на присъдената месечна издръжка е правилно определен. На следващо място за неоснователно се сочи и оплакването, че издръжка за минало време не се дължи, като се излагат аргументи в обратна насока. В продължение за неоснователно намира и оплакването, че заместването на съгласие се отнася за определен конкретен случай, като допълва, че съгласно чл. 127а от СК, съдът може да разреши пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на другия родител само за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респ. държави чийто кръг е определяем, или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави, какъвто е и настоящия случай. С отговора са прави изявление, че направените възражения и изложените в представената по делото писмена защита се поддържат изцяло. По изложените съображения се моли, съда да постанови решение с което изцяло да бъде потвърден акта на първата инстанция. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Моли се да ѝ бъде дадена възможност в първото по делото заседание да бъдат представени доказателства за заплатените такси за посещение на детето на уроци по английски език и балет.

С определение № 128 от 11.01.2024 г., постановено по гр.д. № 1379/2023 г. Районен съд Перник е допълнил Решение № 1200/23.11.2023 г., постановено по гр.д. № 1379/2023 г. в частта за разноските, като е осъдил на основание на основание чл. 78, ал. 1, ГПК О. С. Г. да заплати на С. О. Г., действаща чрез своята майка и законен представител Г. Н. Н. сума в размер на 1061,65 лева, представляващи разноски в настоящото производство.

В указания срок против постановеното определение е постъпила частна въззивна жалба от О. С. Г., с която се излагат съображения за неговата неправилност. Твърди се, че с оглед изхода и характера на настоящото производство – спорна съдебна администрация, на страните не се следват разноски и същите следва да останат в тяхна тежест така, както са направени от всяка една от тях. Соци, че в процесния случай разпоредбата на чл. 78 от ГПК не намира приложение. В подкрепа на направените твърдения се сочи и съдебна практика. С оглед изложеното се моли съда за отмяна на атакуваното определение.

В срок е постъпил отговор по депозираната частна жалба, с който се навеждат твърдения, че същата е неоснователна. Излага се, че при уважаване на иска по чл. 127 от СК за определяне на размера на дължимите разноски е без значение дали съдът е определил режим съответен на поискания в исковата молба. Допълва, че при уважаване на такъв иск не се дължат разноски единствено в хипотезата на чл. 78, ал. 2 от ГПК

/когато ответникът не е дал повод за завеждане на делото или изрично признае иска/, какъвто намира, че настоящият случай не е. Сочи, че с исковата молба освен иск по чл. 127 от СК са предявени и икове с правна квалификация по чл. 143, ал. 2 и чл. 149 от СК, които са осъдителни и производството по тях има характер на спорна администрация, поради което за тях е приложима разпоредбата на чл. 78 от ГПК. Моли частната жалба да бъде оставена без уважение, а атакуваното определение бъде потвърдено.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбите са допустими и е съобразени с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

Във въззивната жалба и отговора страните не са се позовали и не са направили обосновано и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Досежно направеното с отговора на въззивната жалба доказателствено искане - да й бъде дадена възможност в първото по делото заседание да бъдат представени доказателства за заплатените такси за посещение на детето на уроци по английски език и балет, на осн. чл. 267, ал. 1, изр. последно ГПК въззивния съд ще се произнесе по това док. искане в първото заседание след изслушване устните обяснения на страните.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбите и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 17.04.2024 г. от 10,30 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане, а жалбоподателя – и препис от отговора на въззиваемия.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____